

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/19/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6416207680
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Halušková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6416207680.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Haluškovej a členov senátu JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jozefa Zlochu, v spore žalobcu C., s. r. o., so sídlom C. XX, XXX XX H., V.: XX XXX XXX, právne zastúpeného advokátkou JUDr. Barborou Korenecovou, so sídlom Sinečná 765/3, 900 45 Malinovo, proti žalovanej F. Y., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom A. S. XXX/XX, XXX XX F. nad Hronom, o zaplatenie 696,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 22Csp/25/2016-41 zo dňa 8. septembra 2017 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, príp. „súd“) rozsudkom zo dňa 8. septembra 2017 zamietol žalobu (prvý výrok) o zaplatenie 696,- eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne z istiny 696,- eur od 30.06.2013 do zaplatenia s tým, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal (druhý výrok).

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobca sa žalobou doručanou súdu dňa 22.08.2016 od žalovanej domáhal zaplatenia sumy 696,- eur s príslušenstvom. Žalobu zdôvodnil tým, že ako veriteľ na základe úverovej zmluvy č. 600201044 zo dňa 26.09.2012 poskytol žalovanej úver vo výške 350,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť spolu s príslušným poplatkom vo výške 346,- eur. Žalovaná svoj dlh riadne a včas nesplatila, čím porušila dojednania zmluvy o úvere, stratila výhodu splátok a dňa 30.06.2013 sa dlh stal splatným. Žalobca podal na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Žiar nad Hronom na žalovanú trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona. Okresný súd Žiar nad Hronom trestným rozkazom sp. zn. 2T/7/2014 zo dňa 23.01.2014 uznal žalovanú vinnou z prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. a podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal žalobcu ako poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 20.02.2014.

Vykonaným dokazovaním okresný súd zistil, že žalobca ako veriteľ v zmysle úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX zo dňa 26.09.2012 poskytol žalovanej úver 350,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť zvýšený o poplatok vo výške 346,- eur, spolu 696,- eur v 12-tich mesačných splátkach po 58,- eur počnúc dňom 03.11.2012. Trestným rozkazom sp. zn. 2T/7/2014 zo dňa 23.01.2014 bola žalovaná uznaná vinnou zo spáchania prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák..

Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca v žalobe svoj nárok vymedzil len skutkovo ako nárok na zaplatenie žalovanej sumy, ktorý právne nekvalifikoval, teda neuviedol, či sa domáha zaplatenia náhrady škody, alebo plnenia zo zmluvy, posudzoval preto oba nároky a s poukazom na § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa najskôr skúmal, či nedošlo k premlčaniu.

Pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzal z ustanovenia § 106 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“) a vzhľadom na existenciu právoplatného odsudzujúceho trestného rozkazu konštatoval, že žalovaná spôsobila škodu úmyselným trestným činom, v dôsledku čoho je dĺžka objektívnej premlčacej doby 10 rokov a plynie od spáchania trestného činu (t. j. odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla). Počas trestného konania premlčacia doba spočívala (§ 112 OZ). Trestné konanie

bolo právoplatne skončené 20.02.2014, žaloba bola podaná 22.08.2016, teda po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby.

Pri posudzovaní nároku na zaplatenie plnenia zo zmluvy okresný súd aplikoval § 101 OZ a konštatoval, že splatnosť úveru bola dohodnutá počnúc 03.11.2012 v 12-tich mesačných splátkach, posledná splátka mala byť splatná najneskôr 03.11.2013. Žaloba bola podaná 22.08.2016, teda po uplynutí premlčacej doby splátok splatných do 03.08.2016. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvného vzťahu žalobcu a žalovanej a absenciu viacerých obligatórnych náležitostí úverovej zmluvy bol úver bezúročný a bez poplatkov, preto by mal žalobca nárok len na vrátenie poskytnutej sumy úveru 350,- eur, ktorá bola splatná ako 7. splátka najneskôr 03.05.2013, teda k jej premlčaniu došlo dňa 03.05.2016.

Výrok o náhrade trov konania súd prvej inštancie odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Žalovaná bola v konaní úspešná v celom rozsahu, ale nevznikli jej žiadne trovy.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote žalobca odvolanie z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie; uplatnil si nárok na náhradu trov celého konania.

Odvolateľ sa nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie o premlčaní nároku, pretože z trestného rozkazu vydaného Okresným súdom Žiar nad Hronom v konaní sp. zn. 2T/7/2014 vyplýva, že k udalosti, z ktorej škoda vznikla, došlo 26.09.2012. Trestný rozkaz okresného súdu nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 20.02.2014, preto nárok žalobcu na náhradu škody, ktorej sa domáha, s poukazom na § 110 ods. 1 a § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka premlčaný nie je.

V časti odvolania označenej ako „K ochrane spotrebiteľa“ uviedol, že Okresný súd Galanta mu priznal celý požadovaný nárok na náhradu škody v rozsudku č. k. 17C/277/2016-36 zo dňa 13.04.2017, v ktorom uviedol, že „aj keby záväzkový vzťah posudzoval ako spotrebiteľský, nemôže mu poskytnúť ochranu spotrebiteľa, nakoľko by došlo k zneužitiu práva v prospech žalovaného a k neprimeranej ochrane žalovaného“. Poukázal aj na rozsudok Okresného súdu Pezinok č. k. 9C/128/2016-53 zo dňa 25.01.2017, ktorý mu priznal celú žalovanú sumu s úrokom z omeškania, pričom posúdil uzatvorenú úverovú zmluvu ako spotrebiteľskú.

3. Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadрила.

4. Na základe podaného odvolania krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) vec prejednal v medziach daných odvolaním, v rozsahu určenom ustanovením § 379 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario za použitia § 177 ods. 2 písm. c) CSP a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. b) CSP) z nižšie uvedených dôvodov.

5. Odvolateľ v odvolaní tvrdil existenciu odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) a podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci).

Odvolacie námietky týkajúce sa väd v skutkových zisteniach súdu prvej inštancie sa môžu prejavíť v nevykonaní navrhnutých dôkazov potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e) CSP), alebo v nesprávnom hodnotení dôkazov, ktoré vyústilo do nesprávnych skutkových zistení (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 222/2009 z 26.02.2010). Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 MCdo 4/2009).

6. Jednou z obligatórnych náležitostí žaloby (§ 132 ods. 1 CSP) je pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností. Žalobný petit musí byť presný, určitý, zrozumiteľný a musí mať skutkový súlad s opisom podstatných a rozhodujúcich skutkových tvrdení týkajúcich sa sporu. Žalobca žalobou vymedzuje rozhodujúce skutočnosti (relevantný skutkový dej); nie je však povinný uskutočniť právnu kvalifikáciu. Rozhodujúcimi skutočnosťami sa rozumejú údaje nutné k tomu, aby bolo jasné o čom a

na akom podklade má súd rozhodnúť. Je povinnosťou žalobcu v žalobe uviesť skutočnosti, ktorými opíše skutok, na ktorého základe uplatňuje svoj návrh, v rozsahu umožňujúcom jeho jednoznačnú individualizáciu (uznesenie NS ČR z 21.05.1996 sp. zn. 2Cdon 245/1996).

Pri nedostatku rozhodujúcich skutkových tvrdení, na rozdiel od právneho posúdenia veci, úlohou súdu nie je vec posudzovať podľa viacerých (všetkých) do úvahy prichádzajúcich skutkových okolností; jeho povinnosťou je vychádzať iba z relevantného skutkového deja. V prípade nedostatku relevantných skutkových tvrdení je namieste postup podľa § 129 ods. 1 CSP. Rovnako má súd prvej inštancie v prípade nedostatku podstatných a rozhodujúcich skutkových tvrdení týkajúcich sa sporu možnosť požiadať strany sporu o ďalšie skutkové tvrdenia (§ 150 ods. 2 CSP).

7. Súd prvej inštancie v rozsudku napadnutom odvolaním (bod 12 odôvodnenia) tvrdí, že žalobca svoj nárok v žalobe vymedzil skutkovo ako nárok na zaplatenie žalovanej sumy bez právnej kvalifikácie. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žalobca v žalobe v opise rozhodujúcich skutočností uvádzal iba existenciu a základné náležitosti záväzkového zmluvného vzťahu strán sporu a poukázal na právoplatný trestný rozkaz Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/7/2014 zo dňa 23.01.2014 vydaný v trestnom konaní, ktorým bola žalovaná uznaná za vinnú zo spáchania prečinu úverového podvodu a žalobca bol ako poškodený so svojím nárokom na náhradu škodu odkázaný na občianske súdne konanie; fotokópiu tohto trestného rozkazu žalobca k žalobe pripojil. Žiadne iné skutkové tvrdenia umožňujúce riadne ustálenie skutkového stavu a jeho následnú právnu kvalifikáciu (napr. tvrdenie o porušení právnej povinnosti, o vzniku škody a o príčinnej súvislosti, alebo tvrdenia umožňujúce identifikovať, že sa žalobca domáha plnenia z platnej zmluvy) v žalobe ani v súdnom spise do rozhodnutia súdu prvej inštancie nie sú uvedené. Následkom nedostatku skutkových tvrdení je absencia správnych skutkových zistení v rozsudku súdu prvej inštancie, ktorá je je kľúčová aj pre správne právne posúdenie veci, vrátane aplikácie ustanovenia § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa (ktorý je možné ex offio aplikovať iba pri rozhodovaní o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy, nie zo zodpovednostného právneho vzťahu).

8. Nakoľko žalobca v odvolaní výslovne uviedol, že sa domáha náhrady škody, úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní vykonať dokazovanie v prvom rade za účelom zistenia existencie základných atribútov zodpovednostného právneho vzťahu a za účelom ustálenia výšky škody, pokiaľ skutočne vznikla. Svoj záver súd prvej inštancie riadne zdôvodní.

9. Odvolací súd pripomína, že ak je predmetom konania plnenie zo zodpovednostného právneho vzťahu (náhrada škody), súd je viazaný len výrokom odsudzujúceho rozsudku o tom, že bol skutok spáchaný a kto ho spáchal; ustálenie výšky škody v trestnom konaní je iba kvalifikačným znakom trestného činu. Určenie skutočnej výšky škody predpokladá zistenie obsahu práv a povinností z úverovej zmluvy a platnosti jej jednotlivých ustanovení, a to aj z hľadiska spotrebiteľského práva v prípade, ak ide o spotrebiteľský právny vzťah, alebo o spotrebiteľský úver.

10. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).